

- Визначити основні фактори, що впливають на проектування параметричних громадських будівель.
- Класифікувати параметричні громадські будівлі.
- Розробити архітектурно-композиційні прийоми формування параметричних громад

ФОРМУВАННЯ МЕДІЙНОГО ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ АРХІТЕКТУРИ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Юсова А.О.

Науковий керівник – Криворучко Н.І., канд. архіт., доцент

Актуальність проблеми. Сучасне місто - це місто медійне, різноманітні цифрові мережі і електронні медіа існують в ньому повсюдно і вже давно перестали бути лише інструментами реклами та комунікації - сьогодні вони є потужним інформаційним простором, яке впливає на спосіб життя громадян і їх уявлення про час і простір, та на міське планування і архітектуру. Які є прийоми і засоби формування медіапростору? Це і є **метою** даного дослідження.

Формування, розвиток і використання прогресуючого сучасного інформаційного простору робить актуальною задачу створення найкращих умов для вирішення сталого розвитку урбанізованого середовища. Одним із напрямлень практичної реалізації є створення медіа-центрів (МЦ). Оскільки даний тип будівлі ще не має широкого застосування у вітчизняній практиці, представляється необхідним провести **аналіз** функціональної структури, об'ємно-планувальної та архітектурнообразної організації медіа-центрів в зарубіжній практиці і на його основі виявити універсальні і специфічні закономірності, тобто, **синтезувати** світовий досвід формування МЦ. Також, методом **моделювання** запропонувати нові підходи до формування медіапростору сучасного міста. Виявлення прийомів (механізму) формування МЦ і є **науковою новизною** даного дослідження.

Якщо в сучасному світі в умовах сталого розвитку простежується попит на формування своєрідного середовища життєдіяльності: медійного міста, то цей процес можна розділити на кілька «епох», пов'язаних з відносинами між медійними технологіями і перетворенням міста. В середині XIX століття став метод «картографії» нового міського простору. На початку XX століття перша індустріальна революція і кінематограф призвели до сприйняття середовища, обумовленого рухом. Мобільність лягла в основу формування сучасного міського середовища. Це заклало основи для більш глибокої де-

територіалізації, ініційованої розвитком електронних і цифрових медіа. Так наступила інформаційно-цифрова епоха.

Реакція архітекторів на це в Україні і країнах ближнього зарубіжжя на сьогодні майже відсутня, але можна спиратися на результати загальнотеоретичних проблем формування архітектурного середовища, відображених в наукових працях: Ю.Бочарова, М.Деміна, А.Мардера, В.Антонова, Н.Криворучко та ін.

Термін «медіатека» зустрічається в роботах В.Маслової, аналізу архітектурно просторового рішення і дизайну інтер'єрів присвячені деякі аспекти в працях Г. Мінервіна, соціальні, психологічні та художньо-образні аспекти досліджуються в працях М. Кагана, В.Антонова, С.Шубович, Н.Криворучко. Останні три автори наголошують на двоєдиній системі архітектурної композиції – єдності функції і естетики як основи формування цілісного середовища, що сприймає споживач його у процесі життєдіяльності. При цьому механізм утворення такого середовища оснований на принципі «дзеркальності» творчості та споживання. Також значимими для дослідження є теоретичні концепції в галузі медіа-архітектурного середовища японського архітектора К. Танге, Т. Іто, та К. Курокави. Можна узагальнити їх підходи одним знаменником, який відображає глибинні філософські інформативно-медійні основи даосизму, будизму та синтоїзму.

Більшість дослідників ХХІ століття визнають, що найбільш значущою є публічна медіатека з відкритим типом доступу, де всі носії інформації представлені рівнозначно. Прикладами можуть служити медіатека в Сіетлі (бюро ОМа), медіатека в Сендаї (Т. Іто), Александрійська медіатека (Sonetta). На основі аналізу цього досвіду можна зробити висновок, що багатофункціональні будинки та споруди об'єднуються за допомогою загальносуспільного інтер'єрного простору – атріуму, який несе образну інформативну семантику об'єднання як функції, так і естетики. Це принцип двоєдиної сутності формування архітектурної композиції, перехід від символу до надсимволу. Це підтверджує і Г.В. Мінервін, розкриваючи загальні завдання і принципи художнього проектування інтер'єрів громадських будівель. Головну увагу він приділяє принципам естетичного формоутворення, де архітектурне середовище передає інформацію (формує образ) відношення людини і всесвіту. І.Іттен свої дослідження зосереджує на взаємозумовленості розвитку способу життя та стану дизайну, загальним принципом естетичного формоутворення.

Висновки. Архітектурне середовище ХХІ століття повинно бути медійним, комунікативним. Воно передає ті чи інші значення у

вигляді художнього образу - від екстер'єрних до інтер'єрних просторів, в яких віддзеркалюються відношення людини і всесвіту. Атріумний простір є інформаційним простором нового типу, привабливим і зручним для найбільш повного і якісного задоволення потреб у обробці і використанні інформаційних потоків та комунікацій між людьми, це і є інтеграція функції і естетики, формування цілісності медіа-центру.

ФОРМУВАННЯ МЕДІЙНОГО ПРОСТОРУ ЗАСОБАМИ ПРОЕКТУВАННЯ АЕРОПОРТІВ СУЧАСНОСТІ ЯК ОБ'ЄКТУ ЕКОЛОГІЧНОГО ДИЗАЙНУ

Ель Халфі Моххамед

Науковий керівник – Криворучко Н.І., канд. архит., доцент

Актуальність проблеми. З розростанням міст, демографічними змінами в світі, динамікою пересування жителів планети, ростом туризму і глобалізацією економіки, зростає попит на будівництво нових аеропортів. У зв'язку з цим стають актуальними питання їх проектування на засадах, по-перше, передових архітектурно-дизайнерських підходів, по-друге, сталого розвитку населених пунктів у світі.

Сучасний аеропорт є комплексом складних і дорогих споруд і технологічного устаткування, який забезпечує з високим ступенем надійності необхідні рівні безпеки і регулярності польотів повітряних суден та обслуговування пасажирів. Діяльність аеропортів здійснюється в інтересах пасажирів і інших клієнтів - споживачів авіапослуг, які безпосередньо здійснюють або сприяють їх здійсненню.

Це один бік питань щодо проектування аеропортів. Інший – це безпосередній зв'язок з населеним пунктом, забезпечення його безпеки в умовах інтенсивної експлуатації аеропорту, трасування технологічних коридорів, які гасять протишумові навантаження на житлові райони, а також, цілий клубок питань дизайну аеропортів як символів міських повітряних брам. **Ціллю** наукового дослідження, у зв'язку з цим, є **виявити принципи** архітектурного формування аеропортів як об'єкту сталого розвитку. На основі таких наукових методів, як: **аналіз і синтез, історичний метод**, а також, метод **моделювання**, довести, що сучасний аеропорт може бути запроектований на засадах сталого розвитку. Виявлення таких закономірностей і є **науковою новизною**.

Сталий розвиток (англ. *Sustainable development*) — загальна концепція стосовно необхідності встановлення балансу між задоволенням сучасних потреб людства і захистом інтересів майбутніх поколінь, включаючи їх потребу в безпечному і здоровому довкіллі. Як